

[Justitsministeren.]

nogen større Modenhed og Erfaring, navnlig større Modenhed, end man kræver, hvis man skal være Viktualiehandler eller Vand- og Gasmester, hvor man maa aflægge Prøve. Hvis man skulde aflægge Prøve, kunde man maaske bedre gaa ned til 21 Aar, men vil man være fri for dette og bibeholde Erhvervet som frit Erhverv, synes jeg, det er rimeligt at sige, at den Mand, som skal lære andre denne farlige Færdighed, som det i Virkeligheden er at køre Bil og Motorcykel, skal være i Besiddelse af en vis Modenhed og Besindighed, og det er nu engang saaledes — det er i hvert Fald min Erfaring fra mig selv og fra mange andre Eksempler, som jeg har oplevet —, at netop i Alderen 21—25 foregaar der en ret stærk Forandring med Hensyn til Besindighed og Modenhed. Jeg tror derfor, det er fornuftigt, naar man ikke har Eksamen, at bibeholde denne Alder. I øvrigt er jeg villig til at drøfte ogsaa dette Spørgsmaal nærmere i Udvalget.

Stæhr Johansen: Jeg vil gerne takke den højtærede Justitsminister for Oplysningerne angaaende Forholdet med Traktorkørsel her i Landet og er glad for de Oplysninger, Justitsministeren gav.

Angaaende Spørgsmaalet om motorsagkyndige er jeg naturligvis fuldt ud enig med den højtærede Justitsminister. Hvis det Valgsprog, Justitsministeren citerede heroppefra, kan blive gældende for de motorsagkyndige, tror jeg meget vil være vundet.

I øvrigt vil jeg gerne have Lov til at sige om den Debat, der har været ført, at man lægger mere i Argumentet om frit Erhverv, end der i Virkeligheden er. Det frie Erhverv har i allerhøjeste Grad min Sympati, og jeg vil haabe, at man i Spørgsmaalet „frit Erhverv“ fra Rigsdagens Side i andre Henseender vil se med samme Øjne paa det, som man gør i Dag, men i det frie Erhverv sker der heller ikke nogen Begrænsning ved Indførelse af Eksamination. Der ønskes ikke, hverken fra Motorklubber eller Kørelærernes Organisationer nogen som helst Monopolstilling; det eneste, man ønsker for at hæve Erhvervet, er, at de Folk, som skal lære andre at køre, ogsaa skal være i Besiddelse af en vis Viden og en vis Erfaring. Det er et Krav, man stiller under alle Forhold her i Livet, det stiller man til Læger, og det stiller man til Lærere og tilmed ogsaa til Folk i andre Grene af Motorlivet, nemlig til Droskechauffører og Lastbilførere, idet der kræves yderligere Eksamination, før man kan faa Lov til at optræde som Droske-

chauffør eller Fører af Vogne over 2 500 kg, men selv om man kræver denne yderligere Eksamination, er der ingen, som siger, at det ikke er et frit Erhverv. Det er forkert at argumentere med dette „frit Erhverv“ og derved forsøge at gøre det til noget odiøst, at man forlanger, at Folk skal have en vis Viden og et vist Kendskab, naar de skal undervise i Automobilkørsel.

Det er et stort Ansvar — det vil jeg gerne sige til det ærede Medlem Hr. Stærmose —, Rigsdagen har her. Man maa ikke glemme, at de Mennesker, som faar et Automobil eller andet Motorkøretøj i Hænde, uden at have den fornødne Kunnen eller Viden, er en Fare ikke alene for sig selv, men for hele Trafikken. Mange Menneskeliv er gaaet tabt, fordi den nødvendige Kunnen og Viden ikke har været til Stede, og derfor er det efter min Opfattelse et Omraade, hvor Ansvaret er meget stort. Jeg vil ikke være Tilhænger af nogen som helst Monopolstilling for Kørelærere, men jeg vil til Gengæld være meget stærk Tilhænger af — og det er noget, alle sagkyndige, der har med Motorkørsel at gøre, er enige i —, at man skal forlange, at de Folk, som underviser andre, skal vide noget og kunne noget. Det forlanger vi paa næsten alle Omraader i Samfundet, men netop paa dette Omraade, hvor det gælder saa store Værdier, og hvor det gælder Menneskeliv, afviser man det med at sige, at Erhvervet skal være et frit Erhverv.

Jeg synes, det er et alt for stort Ansvar, vi paatager os, hvis vi ikke tager dette Spørgsmaal op, og jeg vil gerne have Lov til at sige, at jeg mener, at Motorkørselen her i Landet vilde naa op paa et langt højere Stade, hvis man kunde faa en Mulighed for at eksaminere de Mennesker, som skal lære andre Folk at køre.

Ganske vist siger det ærede Medlem Hr. Stærmose — og det ærede Medlem Hr. Starcke var ogsaa inde paa det —, at Folk skal nok finde de Kørelærere, der er dygtige; de, der har de store Dumpeprocenter, skal man nok hurtigt lære at holde sig væk fra. Men hvem giver Oplysninger om, hvem der har den store Dumpeprocent? Det findes der overhovedet ikke Muligheder for at faa at vide. Jeg mener, jeg er godt orienteret inden for Automobilindustrien her i Landet, men jeg ved ikke, hvilke Kørelærere der har en stor Dumpeprocent. Til Gengæld ved jeg, at der er motorsagkyndige, der har sagt til mig, at de sidder meget ofte i Vognen og har Lyst til at sige til Eleven, som skal dumpe: Kan De da ikke finde en Kørelærer, som kan lære Dem at køre? Men det kan de selvfølgelig ikke, det er ganske givet, det for-